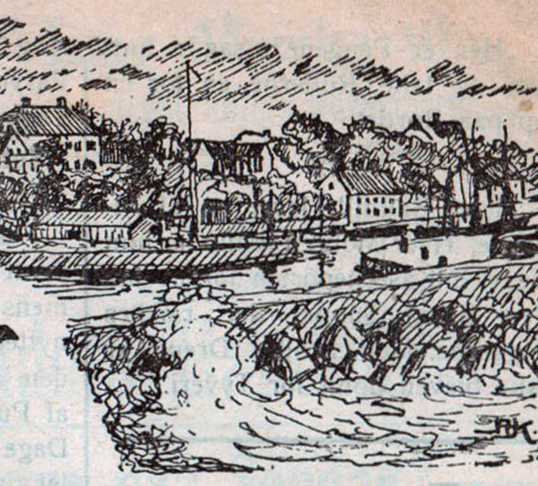

NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olser, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver: Otto Gornitzka. - Telefon 74. Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 349

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 26. Oktober

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Moder og Søn.

Efter det franske.

I.

Det blege Dagsskær skiden-graa Lys ligesom stivnede i de smaa Bomulds Gardiner, der hang for Vinduerne, og bølgede om under Marketenderiets lave Loft. Skillingsbillederne, der plettede de kalkede Vægge, Billederne med de skrigende Farver, — hvor et Par Fægtemestre staar i Positurlige overfor Damer med store Krinoliner og smilende Generaler, omrammede af den klassiske Devise: „Respekt for Kvinden og Hønnør for Vaabnet“, en Almanak, illustreret med sentimentale Vignetter, Likørforhandlernes forgyldte Plakater traadte langsomt frem af Mørket, Skyggestriberne, der flød henne i Krogene og dirrede bag Skabene, syntes lidt efter lidt at fejse bort. Kanariefluglene var vaagne og svarede hinanden fra Bur til Bur.

En sjuksket Opvarter, der hvert Øjeblik trak op i sine røde, af Vanddraaber stænkede Benklæder, vaskede Bordenes klæbrige Voksdug og aftørrede Bænkene med automatiske Bevægelser. De forfriskende Vindpust, som trængte ind ad den aabentstaaende Dør, kunde ikke forjage den fade Stank af det vaade Gulv, af de spildte Drikkevarer, af Retterne, der var blevne kolde, af Tobaksrøgen, der havde holdt sig hele Natten i det lukkede Værelse.

Og pludselig, medens Trompeterne udenfor blæste til Øvelsernes Begyndelse, fyldtes Marketenderiet af Soldaterne, der løb skrigende imellem hverandre. Man puffede hverandre til Side, klinkede og bandte; Flaskernes Klukken nynnede sin vinkaade Sang. Man lo, man hylede paa den forfjamskede, kejtede Opvarter, der til sidst ikke vidste, hvem han først skulde svare, medens de store Kobbermønter faldt ned paa Bordet med Metalraslen.

Men den svære Madam Boudille, der sad henne ved Skænken i Baggrunden af Stuen, syntes ikke at høre Noget som helst. Med Brillerne paa Næsen, opmærksom og alvorlig, bøjede hun imod en Tællepraas, hvis gule Skær flakkede om mellem de symmetrisk ordnede Flasker og Glassager, bladene hun i en Grammatik med krøllede, ombøjede Marginer, hvis Bind beskyttedes af en gammel Avis. Og idet hun stavede de latinske Ord, uden at forstaa Meningene med dem, hvilket adskillige Gange gjorde hende harmfuld, hørte hun sin Søn i Deklinatoinerne.

Drengen, der var bleven adspredt af Støjen, og som endnu halvsov, stammende, tog fejl og gjorde store Pavser i sin Lektie, Rosa Rosen; og Marketendersken vedblev med stort Taalmod: „Genitivy Rosae, Rosens . . .

Dativ . . . vil Du nu lære din Lektie, din slemme Dreng.“

Hun fulgte ham selv hen i Skolen og udspurgte Læreren; hun havde gerne overværet Timeundervisningen, hvis det havde kunnet gaa an. Den Lille var virkelig al hendes Stolthed. Hun, der havde skyllet Glas i en Landsbykro, hun der havde tjent sit tarvelige Livsophold ved at slide og slæbe, og som knap kunde læse og skrive, drømte for sin Søn om et lykkeligt Liv, højt over hendes. Hun haabede en eller anden Dag at se ham som Ligemand med Borgermændenes Sønner, overflyvende dem alle med sin Dygtighed og sin Flid; han skulde have Epauletter, vilde blive sat til at kommandere Mænd. Han skulde ikke være som sin Fader, en simpel Regimentsmusikant, hvem man af Medlidenhed havde givet et Marketenderi i Kasernen. Og hun gjorde de mest fortvivlede Anstrængelser, for at Drengen kunde slide sine Benklæder paa en lærd Skoles Bænke.

Det skulde være Maalet for hendes Anstrængelser, det trøstende Haab, der holdt hende oppe. Hun tænkte først paa at unde sig Hvile den Dag, hendes Søn ikke længere behøvede hendes Hjælp, og hvor han endelig vilde staa indskreven paa Officerslisten. Først da vilde hun tømme sin Uldstrømpe, vende tilbage og ende sine gamle Dage i sin Fødeegn, varme sit gamle Skrog i den gode lune Sol, under den blændende blaa Himmel hist nede. Saa vilde hun købe sig et beskedent lille hvidt Landsted nede i Syden. Hun vilde have et Stykke Have, fuld af svære skinnende Kaalplanter og de store Solsikker, der smiler i Augustlyset, en mylderende Hønsesgaard og Mandeltræer, der i Eftermiddagens hedeste Timer genlød af Cikadernes Musik. Der vilde Sønnen komme og overraske hende hvert Aar efter de store Revuer. Hans Ungdom og Munterhed vilde fylde hele Huset; Hønsesgaarden skulde plyndres, de bedste Flasker hentes op fra Kælderen. Naboerne skulde indbydes og de kønne Naboersker da med for den lange Labans Skyld. Hun vilde føle sig meget stolt over ham, maaske vilde hun blive lidt lystig ved saaledes at klinkede med den Ene og den Anden. Hun vil komme til at sige Dumheder, og Alle vilde de le, hun højere og gledere end alle de Andre. Og hvor vilde hun saa ikke være stolt om Søndagen, ved at gaa gennem Kirken ved hans Arm, ved at vise ham med hans nye Uniform, hans Galoner og Sabel. Og hvor vilde hun ikke blive misundt af Landsbyens onde Tunger!

II

Aarene gik, Mo'er Boudille havde ikke længer sit Marketen-

deri. Hun havde købt det saa længe attraaede lille Sted, og levede rolig i sin lille Have, idet hun ligesom tidligere gik op i at tænke paa sin Søn, og stadig nære fuld Fortrøstning til Fremtiden.

Drengen havde dog ikke svaret til hendes store Forhaabninger. Han var doven, havde arvet den fædrende Mangel paa Intelligens, havde ikke kunnet drive det til Noget; og vegeterende, trættet af forgæves at kastes fra den ene Eksamen til den anden, var han traadt ind i Regimentet, hvor hans Plads ligesom synes at være bleven bevaret til ham.

Marketendersken led frygtelig ved at se sin smukke Drøm briste. Men snart genfandt hun atter den

livets Fordærvelse havde allerede ædt sig ind i hans Hjerter, han søgte kun et i Moderens Breve, den Postanvisning, som den skikkelige Kone undertiden sendte ham, han drak, han spillede, tilbragte Nætterne ude, smudsede sine Galoner i alle Byens Kipper. Tøsene reves om denne høje, solide Fyr, der var hvid og rød som en ung Pige, der ikke havde det ringeste Skæggehaar paa Læberne og var bygget som en Bryder. Han tømte sine Lommer, betalte alle deres Kapricer, borede sig ned i Snavset lige til Øjnene, idet han til sidst hverken havde Forstand eller Kræfter tilbage, indtil der ikke var Plads til den ringeste honette Følelse i det fortørrede Hjerter. Han

Boudille, der slumrede fredelig under Kirkegaardens duftende Græs. Den næste Dag lod hun tromme ud ved Landsbyens Ud-raaber, at Huset var til Fals lige-straks, og med Huset! Haven, Hønsene, Møblerne, Linnedet, Smykkerne og Klæderne, og Bønderne strømmede til og købte alt til Spotpris.

Og Marketendersken tog straks bort, idet hun omhyggelig gemte Pengene inde paa Brystet. Hun var gerne gaaet paa bare Ben til Tyvens Garnison for at give mindre Penge ud, men det hastede, og man skulde ikke have Lov til ved Regimentet at haane Mo'er Boudilles Navn. Hun steg ud af Toget midt om Natten og løb hen til Vagten.

„Jeg er Mo'er Boudille,“ raabte hun til Skildvagten, der stødte hende tilbage. „Hvis Du ikke kan kende mig igen, saa kommer det af, at Sorgen ælder. Sig mig, hvor bor Kaptajnen for andet Regiments tredie Bataillon?“

Skildvagten gav hende Adressen.

Og Moderen fortsatte atter sit vanvittige Løb. Hun fo'er vild i de mørke Gader. Idet hun gik over en Bro, følte hun en sygelig Fristelse til at gøre det af med det Hele, men satte sig til Modværge med vild Energi.

„Først maa jeg betale, hvad han har stjaalet,“ mumlede hun.

Endelig, efter tre Timers Omflakken, ringede hun ved Daggy paa ved Kaptajnens Dør. Han aabnede Døren og traadte forfærdet tilbage, som om han havde set et Spøgelse, i den Grad var den gamle Kone bleg.

„Vær ikke bange,“ hviskede hun „jeg kommer for at betale, hvad min Søn har stjaalet fra Kompagniet.“

„Er det Mo'er Boudille?“ udbrød Kaptajnen, og rakte hende melankolsk Haanden.

Men hun rørte sig ikke. „Hvormeget har han stjaalet?“ spurgte hun blot.

Officeren svarede ikke. „Hvormeget har han stjaalet?“ gentog hun.

„De vil da ikke betale? De kan det ikke. Det bliver da min Sag!“ „Hvormeget har han stjaalet?“ sagde hun for tredie Gang.

Saa forstod han, at ingen Fornuftgrunde og ingen Bønner kunde rokke den gamle Kones Beslutning.

„Der var seks hundrede fem og halvfjerds Francs i Kassen.“

„De sværger mig jo til, at Regnskabet er rigtigt, og at De ikke af Medlidenhed gør Summen mindre?“

„Det sværger jeg Dem til.“ „Og hvad skyldte saa min Søn foruden?“

Han saa paa et Regnskab. „Tre hundrede to og tredive Francs.“

En Række smukke og sjældne Kaktusplanter.

Billedet er taget under en Udstilling fornylig i København.

stolte Tillid, hun før havde næret. Han blev Korporal. Nogle Maanedere senere havde han Furerens Guldsnore. Derpaa Kommanderserjentens tog Galoner. Og naar han var rykket op til denne Værdighed, saa var han jo næsten Officer. Hun udregnede Uger og Maanedere; den Grad kunde snart være naaet. Drømmen vilde endelig gaa i Opfyldelse, hun tilskrev sin Søn Breve paa fire Sider, overstrømmende af kærlige, naive Betragtninger, fyldte af uendelige Raad. Hun udviklede ham sine Anskuelser om Militærlivet, om Underofficerens Pligter, ligesom en gammel Soldat, der aldrig har forladt sit Regiment og som før vil lade sit Hoved kløve end overgive sin Fane. Hun var vedbleven at være den skikkelige Mo'er Boudille, der sad ved sin Skænk om Morgenen og overhørte den Lille i den latinske Grammatiks Deklinatoiner.

Han svarede engang imellem, skyndsomt, med en Slags Kedsomhed, der sivede frem mellem de trivielle, kolde Linier, Kaserne-

laante, da han havde forødt sin sidste Skilling. Og den Dag, da ingen længere vilde aabne sin Pung for ham, stjal han og løb sin Vej, efter at have tømt Kompagniets Kasse, med en gammel Tøjte paa Slæb, en, som alle Soldater før ham havde taget op fra Fortovet.

III

Moderen faldt om, som ramt af et Slagtilfælde, da hun erfarede den forfærdelige Efterretning. Hun værgrede sig ved at tro det Brev, der var sendt hende fra hendes Søns Kaptajn. Hun skammede sig over sig selv ved Tanken om at have sat dette Afskum ind i Verden, ved Tanken om, at denne Tyv, der forfulgtes af Gendarmene, var hendes Søn. Hun hulkede saa fortvivlet, at det langt borte fra mindede om en Hunds Hylen udenfor en Bondegaard om Natten, hun bebrejdede sig selv at have tilbudt ham, at have bedt for ham, at have drømt om hans Lykke.

„De Døde er lykkelige“, stønnede hun ved Tanken om Fa'er

„Her er Pengene“, sagde hun saa og talte Rullerne en for en op paa Bordet.

IV

Mo'er Baudille lever nu af Al-misse. Hver Morgen indfinder hun sig ved Kaserneporten for at faa den Skaal Suppe, der rækkes Tiggen. Men hendes Dreng er ikke bleven dømt for Tyveri.

Farverne.

Skitse af Axel Thomsen.

—o—

Ser Øjet bedre nu end nogensinde.

For det kultiverede Nutidsmen-neske, der er næret af og opvokset med alle Slags komplicerede æstetiske Fornemmelser, udfolder Farverne sig afgjort med langt flere Nuancer end det for blot et Aarhundrede siden i al Almindelighed var et Menneskøje givet. Nutidsmennesket ser ikke alene Grundfarverne, men hæfter sin Opmærksomhed nok saa meget paa alle Slags Farveskygninger og sarte, skiftende Sammensætninger — thi netop disse skaffer æstetisk Glæde, giver ham de dybeste Skønhhedsindtryk. Der er sagt her og der, vist ikke helt med Urette, at først i vore Dage begynder Mennesket — ikke det enkelte, men den hele Slægt — at faa Øjne og Sind opladt for Farverne, forstaar for Alvor, hvad de betyder for hans Skønhedsfølelse og hans hele Velvære.

Regnbuen og Morgenrøden som iagttagne Urtidsfenomener.

De ældste Naturfolk kendte langtfra alle vore Farver. Regnbuen og Morgenrøden iagttog de dog alle. Hvorledes disse straalende Farver pludselig kunde fremkomme paa Himlen, forstod de ikke, men netop derfor digtede de sære Fabler herom. Dog, Regnbuen og Morgenrøden var adskilte fra Mennesket, de Farver kunde vel ses, men aldrig blive nogens Ejendom. De første Brugfarver, Mennesket fik i Hænde, var den absolut røde fra Dyreblod og Frugters Saft, den lysere røde fra Fortynding af Blod og Saft og Jernrustens Brune. Om farvede Stoffer tales der allerede i Mosebøgerne.

Aristoteles om hvidt, gult og sort.

Aristoteles, den græske Filosof, kaldte i sin Farvelære hvidt, gult og sort for „de simple og enkle Naturfarver“, Luft og Vand var nemlig efter hans Mening hvidt, Ild og Sol var gule, og den sorte Farve fremstod, „hvor Lys manglede“. Den blaa Farve kendte de gamle Grækere „ved Medvirken af Mørke“, den røde Farve fremkom ved Fortsættelse af gult. Ubegribelig meget af Aristoteles Farvelære er forstandig Tale den Dag i Dag, men naturligvis maa man i hans Læresætninger — betænke de fjerne Tiders primitive eller helt manglende Kendskab til Kemi, Fysik, Optik — alligevel nu og da støde paa grinagtige Kuriositeter.

Søfolk faar rødt Haar.

Saaledes mener han, at Søfolk, der færder paa de aabne Have, meget let faar rødt Haar ved Havets og Havluftens Indflydelse. Denne Anskuelse har aabenbart været almindelig udbredt langt op i Tiden efter Aristoteles Dage, thi paa gamle Billeder vil man næsten altid se Søfolk afbildede med rødt Haar. En anden af den græske Filosofers iagttagelser gaar ud paa, at Dyr i vild Tilstand — lige fra hvide Bjørne til hvide Ugler — er blevene hvide, d.v.s. „degenerede“, ved mangelfuld Ernæ-

ring gennem deres Slægt. Sort Farve blandt Dyrene var nemlig Tegn paa en kraftig Ernæring.

Sorgens, Pragts og Ligheds-symboler Farver.

I de sydlige Landes Oldtid var hvidt altid benyttet til Sørgedragt, mens man heroppe i Norden benyttede blaat, rødt og Purpur — den ægte Purpurfarve frembragt af Purpurmuslingen — var alle Dage og i alle Folkeslag Symboler paa Majestæt og Pragt. Sort som Klædedragt var noget uhyggeligt noget, indtil det i Europa langt op mod vore Dage blev ophøjet som Symbol for en republikansk „Lighed for alle“.

Aktive og passive Farver.

Efterhaanden lærte man at inddele Farverne i aktive og passive. De aktive var gult, rødgult og rødt. De passive blaa og dets Sammensætninger. De aktive stemte Sindet livligt og virksomt, de passive spredte en Art Kulde omkring Menneskets Sind. I en latinsk Afhandling fra 1724 om „Naturens Mysterier“ faar man følgende herom at vide: I det røde er Søgen og Begæren, i det gule Finden og Erkenden, i det hvide Besiddelse og Nydelse, i det grønne Haab og Forventning, i det blaa Tanke og Følelse, i det sorte Glemsel og Savn.

Goethe om Farvernes Indflydelse.

Langt mer umiddelbart indlysende synes dog Goethes Bemærkninger om de forskellige Farvers Indflydelse paa det menneskelige Sind. Han skriver meget derom i sit store Værk om Farverne, der i vore Dage er saa godt som ukendt Læsning. For Goethe ejer den røde Farve baade Ynde og Værdighed, den blaa virker koldt, og som det Administrationstalent, han ogsaa er, advarer han mod at tapetsere sine Stuer med Tapet, der virker „tomt og koldt“. Grønt derimod virker befriende. Goethe kalder den grønne Farve — Naturens grønne — for „Moderfarven“.

„Man vil ikke længere og man kommer ikke heller længere“.

Hvilke Farver skal unge Kvinder vælge.

Man maatte kende Goethe daarlige, hvis han ikke havde et Par Ord til unge, skønne Kvinder om, hvilken Farve de bør gøre til deres Yndlingsfarve. Blondinen bør vælge violet og lysegult, siger han, Brunetten derimod er allerdejlige i blaat og guldrødt. En mørk, ung Kvinde har en karakteristisk og harmonisk Farvesammensætning i blaat og Purpur. Den ældre Kvinde bør vælge violet eller mørkegrønt.

Hvilken Farve har Violintoner?

Nu og da op gennem Tiderne har spekulative Mennesker sammenlignet Farver med Toner. Det er gjort helt op til de allersidste Dage, med større eller mindre Held. Noget virkelig fremragende Resultat er der dog aldrig kommet for Dagens Lys ved disse Sammenligninger. I et lærd Værk af en tysk Fysiker fra 1786 gøres der nogle Sammenligningsforsøg, hvoraf flere virker umiddelbart slaaende. Lys og Lyd sammenlignes som Paretet, Mørke og Tavshed, Farve og Tone. Violintoner er ultramarine (himmelblaa). Violincel er indigo. Klarinet er gul, Trompet højerrødt og den menneskelige Stemme — den er grøn som Træernes Blade.

Overfaldet af en Ulv.

Forleden vandrede den nittenaarige Sigurd Hognes i Namdal i Norge omkring i Hognesæteren, da han med et blev overfaldet af en Ulv, der kom styrtende mod ham i lange Spring. Den unge Mand greb sit Gevær og skød to Skud, hvormed han dræbte Dyret.

— Jeg var straks klar over, fortæller Hognes, at nogen Hund kunde det ikke være, og da jeg saa Dyrets Gab, blev jeg klar over, at det var en Ulv. Paa knap 100 Meters Afstand skød jeg et Skud mod Ulven, der blev ramt i Forpoterne, og den ene Pote blev slemt medtaget. Dyret bøjede sig sammen og slikkede først Saaret, hvorpaa den med et kraftigt Bid bed den saarede Pote over. Da jeg gik nærmere, gjorde den et langt Hop frem mod mig, og jeg saa, at Haarene stod den hen ad Ryggen som Pigge. Jeg skød endnu en Gang, og denne Gang traf jeg Dyret midt i Planeten, saa det styrtede død om midt i Springet.

— Var De bange?

— Det havde jeg ikke Tid til at tænke paa.

Fra Uge til Uge.

—o—

DET ER SNART SLUT

med Gymnastikforeningens Lodsedler. Der er kun ca. et Par Hundrede tilbage, saa har De Lyst til et Nummer endnu, saa skynd Dem. — De skal ikke vente til selve Fæstet, da Bestyrelsen har besluttet, saa vidt muligt at undgaa Salg af Lodsedler paa Fæstet.

Man er allerede begyndt med Forberedelserne til de to Dage. — Der saves, hænges og males paa fuld Kraft, og det bliver sikkert en Bazar, man ikke har set paa længe. Hvor mange kan mon modstaa Fristelsen til at gaa hen paa Christensens Sal d. 3die eller 4de November og se paa Herlighederne. Festudvalget har faaet endnu et Par gode Ideer, som vil blive brugt de to Dage.

OLSKER.

I det sidste Aarstid er der under Dansk Aftenskoleforening dannet en Amtskreds paa Bornholm, som særlig tager sig af de landbrugsfaglige Opgaver. Og med Henblik paa de Opgaver er det nu, al Udvalget her i Sognet henvender yngre saavel som ældre Landmænds Opmærksomhed paa det Møde, som efter Annoncen holdes Onsdag Aften, hvor Medlem af Amtsbestyrelsen Hr. J. Espersen, Nylars, indleder og forklarer om „Den landbrugsfaglige Aftenskole“. Denne Kursusrække er gratis for Deltagerne og offentlig, saa alle kan deltage. Der paatænkes foruden Bogføring m. m. at faa f. Eks. Landbrugskonsulenterne, en Dyr-læge og en Mejerimand m. fl. til at tage sig af de rene Landbrugsfag, og nogle af de Gange er der af flere Grunde Tanker for at holde om Eftermiddagen i de midterste Vintermaaned. Grundlaget synes at være i Orden, og da Espersen er meget interesseret og ser praktisk paa Forholdene, vil der efter Drøftelsen sikkert blive fastlagt en Plan til Videreførelse. Det mindste Antal Gange er 8 i Løbet af Vinteren, saa det er overkommelig, og der kan ogsaa gaaes op til en Gang om Ugen, hvis Stemningen er derfor. K.

Scheplers Hjerne.

Aar for Aar forøges Trafiken paa vore Gader og Veje; særlig i Sommermaanederne med den forøgede Turisttrafik kan det være livsfarligt, og det maa nærmest betragtes som et Under, at der ikke sker flere Kørselsuheld.

Det er en utilgivelig Fejl, at Byraadet i sin Tid, da Høiers Hotel blev genopbygget, ikke forlangte Indrykning af Gadelinjen, og Autoriteterne beklagede at Fru Septinus for nogle Aar siden blev kørt ned af Rutebilen i denne Fælde, som er saa smal, at to Biler vanskeligt kan komme klar af hinanden uden at rasere alt, hvad der befinder sig paa det lille Fortov. Trods Advarsler stiller mange deres Cykler her paa Fortovet, naar de skal aflægge Forretningen et Besøg, og det var af Hensyn til disse at Politiet i en Rapport atter omtalte disse uheldige Forhold. Ved Henvendelse til Ejeren, Hr. Schepler, var denne fornylig herover og saa paa Forholdene, og Byraadet fik Tilladelse til at bortskære saa stort et Stykke af Forhaven, som ansaaes for nødvendigt for forøget Færdselssikkerhed. Arbejdet er allerede paabegyndt; men efter Afstikningen at dømme ser det ud til, at det kun bliver en lille Forbedring, der opnaaes, og man fristes til at spørge: Har Byraadet ikke faaet Tilladelse til at afrunde hele Pladsen?

Samtidig rettes Opmærksomheden paa Højers Hotel, og man spørger: Hvorfor har Ejeren ikke for lang Tid siden fjernet den fæstningsagtige Havemur, den har aldrig virket indbydende og den hæmmer Udsynet for den Trafik, som kommer nede fra Havnen; Hotellet vil se mere tiltalende ud ved denne Ændring — altsaa et Forslag til Overvejelse!

Vips.

Allinge-Sandvig Jagtforening

holder i Morgen, Lørdag Aften en lille Festlighed paa Hotel „Allinge“. Det er Foreningens gæveste Jæger, Hr. Jørgen Sommer, der atter i Aar har skænket en Buk, som i lækre Portioner serveres for Deltagerne. God Appetit.

PALMEHAVEN

er nu forsynet med Centralvarmeanlæg. Alle Lokalerne vil blive opvarmet til Koncerten paa Søndag. Se Annoncen.

Der er Overflod af Tomater.

Ligesom der i Aar er overordentlig megen Frugt, har der ogsaa været Overflod paa Tomater. Man vil i disse Dage paa Aamagers Tomatgartneri ligesom andre Steder i Københavns Omegn kunne se det ikke videre opmuntrende Syn af Tomaternes Destruering. I Tusindvis af Kilo Tomater bliver uden videre pløjet ned i Jorden som Gødning.

Erlige Sjæle.

Jensen gik tværs over Vejen hen mod Thomsen og raabte til ham: — Den Krone, du gav mig Gaar, var falsk.

— Nej, den var ikke, svarede Thomsen.

— Jo, den var, holdt Jensen fast ved, og havde jeg ikke allerede givet den ud igen, skulde jeg have vist dig den, din Svindler!

Den rette Betegnelse.

Arkitekt Ørnberg søgte Oplysning hos sin bedre underrettede Ven, Kontorchef Olsen:

— Det siges, at Ingeniør Solbro faar 200,000 i Medgift med sin Kone?

— I Skadeserstatning, svarede Olsen.

Det kunde hun overkomme.

Den nye Pige var kommet, Fruen havde vist hende ud i Pigeværrelset og sagde derefter:

— Og saa vil jeg ellers bare sige Dem, at her i Huset gaar alt med militær Præcision. Kl. 6 staar vi op, Kl. 12 spises til Middag, Kl. 19 til Aften og Kl. 22 gaar vi i Seng.

— Naah, hvis jeg ellers ikke har andet at gøre, svarede Pigen, saa gaar det nok.

Forandringen var indtraadt.

De er gamle Venner, men har ikke set hinanden i flere Aar. Efter de sædvanlige Hilsener siger den ene:

— Jeg hører, at du er gode Venner med Læge Bergs Datter.

— Sikke noget Sludder! svarede den anden. Vi er gift!

Dame-Overtøj!

Vi har nu et stort og smukt Udvalg i Efteraarets Nyheder i Overtøj.

Fikse Ungpigefrakker og Ulster, elegante Fruerfrakker og Kaaber er paa Lager i alle Størrelser og til alle Priser.

De kan hos os faa en billig og god Frakke, og De kan faa en dyrere Frakke af ekstra godt Stof med prima Udstyrelse i alle Retninger, vi er kort sagt istand til at tilfredsstille ethvert rimeligt Krav.

Har De Brug for en Frakke, giv os da Lejlighed til at vise Dem, hvad vi kan tilbyde.

Magasin du Nords Udsalg ved Victor Planck, Allinge.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet

Regninger,

Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

ogiovrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i NORDBORNHOLM.

Nu er Vinterhattene hjemkommet,

saa Lageret er stort, baade i finere og billige Hatte. - Huer i mange forskellige Faconer, Farver og Priser. — Børnehatte og Huer i stort Udvalg. **Et Parti Hatte** fra forrige Sæson udsælges mg. billigt. — Daabsdragter udlejes —

Thora Pedersens Modeforretning.

Vi mødes i

PALMEHAVEN

hver Søndag Eftermiddag fra 4—6
samt Søndag Aften fra 8—12.

KONCERT-DANSANT
BRUN'S ORKESTER

Nyd Deres Eftermiddags- eller Aften-Kaffe
i Palmehaven med den pragtfulde Udsigt.

Prima Vinterbrændsel

koster ved kontant Køb i Oktober Maaned saaledes:

Store Derbyshire Ovnkul extra a	Kr. 2,50
- schlesiske do.	- 2,50
Magre do. Nøddekul	- 2,70
Knuste vestfalske Ovnvindere	- 2,20
Prima Brunkulsbriketter	- 3,20
Gode Afharpingskul	- 1,00

pr. Hektoliter med lille Tillæg for Kørsel og Indbæring.
Gør Bestilling i

Nordlandets Handelshus.

Bedste Kvalitet engelske

galv. Pandeplader, Rygningsplader etc.

Alle Størrelser sælges fra Lager til de rigtige Priser.

Gode Kornvarer tages event. som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Køb Deres Vintertøj hos mig.

Stort Udvalg i Habitter fra 42 Kr, Alt Arbejdstøj til billige Priser. Damefrakker fra 25 Kr. Forretningen er **ikke** aaben Søndag den 4de November.

ALLINGE MESSE ved Th. Holm.

Lad Efteraarsturen gaa til

Bornholms Zoologiske Have!

RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.
Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

Kakkelovne og Komfurer

fra Bornholms Maskinfabrik og Aktieselsk L Lange & Co., Svendborg, er paa Lager i nye, moderne og brændselsbesparende Fabrikata. Bygningsstøbegods, Murgryder, Fyrdøre, Rør og Riste haves paa Lager eller fremskaffes omg

Rigtige Varer!
Rigtige Priser! **E. M. BECH.**

Ekstrafin ny Klipfisk

er hjemkommen.

E. M. Bech.

Mange Stabler

stærke billige Brædder

sælges, særlig 6—7—8 Fods Længder — 3/4" og 1" tykke. — Vi sælger alle Sorter gode svenske BRÆDDER og PLANKER, og Landboere kan levere Kornvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Restancer

for 4. og 5. Termin 1934—35 for personlige Skatter og Ejendomsafgifter m. m. er under d. 19. ds. af Dommeren i Rønne autoriseret til Udpantning, som uden videre Varsel vil blive paabegyndt den 31. ds.

Allinge-Sandvig, den 22. Oktober 1934.

M. Bloch.

Allinge-Sandvig Propforening

afholder ordinær Generalforsamling paa Christensens Havestue ONSDAG d. 31. Okt Kl. 7,30.

Dagsorden bekendtgøres paa Mødet Bestyrelsen.

Ved Udsalget

i Sandvig Missionshus d. 18. Okt. blev følgende Nr. udtrukket:

Gul Seddel Nr. 13, 1 Kaffestel,
Hvid Seddel Nr. 100, 2 Pudebetræk,
Grøn Seddel Nr. 72, 1 Kaffedug,

Tak til alle, som har støttet vort Udsalg. Syforeningen.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.
Dina Sørensen, Allinge.

En større Brosje

med Sølvkant, er tabt fra Gudhjem forbi Risemøllen til „Landlyst“ v. Tejn, hvor den mulige Finder venligst bedes indlevere den.

Tak for al venlig Deltagelse ved min kære Søsters Død og Begravelse.

Juliane Westh.

All.-Sandv. Afholdsforening's SYFORENING afholder Bortsalg paa Forsamlingshuset »Hammershus“ Lørdag d. 3. Novbr. Kl. 8.

Der bortgives til en af de besøgende et stort broderet Bordtæppe.

En flink Karl

kan til 1. November faa Plads paa Blaaholt pr. Allinge.

Olsker.

Offentligt Møde for at danne en Landbrugsfaglig Aftenskole, afholdes i Forsamlingshuset ONSDAG d. 31. Okt. Kl. 7,30, hvortil alle indbydes. J. Espersen, Strandby-gaa d. indleder.

Udvalget.

Biografen.

Fredag Kl. 8 Søndag Kl. 7 og 9

Charles Dickens uødelige Mesterværk

Oliver Twist

Ekstra; Morsom Tegnefilm.

Fest

uden Sange' er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Varm Blodpølse

hver Torsdag Middag faas hos Slagter Jensen.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Læg Mærke til de meget billige Novemberpriser som gælder for alle Slags

Arbejdstøj

af stærkeste Kvaliteter.

Nordlandets Handelshus.

Hvad skal vi have paa Søndag? —

Gaa hen i W. Rømers Slagterforretning og se det prima Kviekød han har. — Det bedste er ikke for godt, det bliver alligevel det billigste i Længden. **Se Vinduet!**

og bedøm, før De køber andre Steder.

Alt i prima

Kolonial-Varer
til billige Priser

Husk min ekstrafine **KAFFE**
Axel Mogensen, Tejn.

3 Kurvekufferter og 10 Haandrejsetasker

sælges til særlig smaa Priser. — Mange smukke, moderne Dametasker og andre Lædervarer sælges.

Nordlandets Handelshus.

Skal De strikke el. hækle?

Brug danske Uldgarner!

Stort Udvalg og smukke Farver.
Dejlige Kvaliteter - Billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Adeles friskbrændt Portland Cement

er lige oplosset til Lager og udleveres til laveste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Nye

Roegrebe, Kartoffelgrebe, Stengrebe

sælges til smaa Priser.

Ved Statusopgørelsen frasorteredes en Del Redskaber, som har tabt Udseende ved Udstilling, men ellers er gode nok. Disse Skovle, Grebe, Høforke m. m. er fremstillet i Gaarden og sælges til halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

Brug Bechs

KAFFE!

Jeg fører en fortrinlig Kaffe, som altid er friskbrændt - og males ved hver Ekspedition.

NY BILLED SERIE ER BEGYNDT

Flyvemaskinens Udvikling i 150 Fotografier.

Ved Køb af et kvart Kilo Kaffe leverer jeg et af disse smukke Billeder

Tif. 10.

E. M. BECH.

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal,

godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle Foreninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. —

Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Doktorens Hus.

—o—

Skønt jeg var født i en hæderlig Familie, var jeg dog falden saa dybt, at jeg kom i Lag med Forbrydere i min Ungdom. Hvorledes det gik til, og hvorledes jeg slap ud af det, vil jeg her fortælle.

Det var gennem Bekendtskab med en ung Mand, at jeg fik Arbejde i „Doktorens“ Hus, og jeg havde ikke arbejdet en Uge, før jeg havde forstaaet, at Doktor Knapton var Falskmøntner, en Forbryder af den farligste Art. Foruden mig var der fire andre Arbejdere, hvis Navne jeg ikke kendte. To af dem, Fader og Søn, gik under Navnene „den gamle og den unge Fil“; den tredje kaldte vi „Hammeren“ og den fjerde „Skruen“.

Jeg har aldrig set noget Hus, der mere var indrettet for Spionering end Doktorens; overalt i Væggene var der skjulte Kikhuller, og man kunde aldrig føle sig sikker paa, at ikke et Øje udspejdede enhver Bevægelse, man gjorde. Dørene var stærke, forsynede med kunstige Laase og bevægede sig lydløst.

Med mine Kammerater kom jeg godt ud af det, naar undtages „Skruen“, der trods sin Dygtighed var almindelig ilde lidt.

En Dag, da han havde været særlig onskabsfuld, tabte jeg Selvbeherskelsen og slog ham i Gulvet. Han rejste sig hurtigt, og med et ondt Blik mumlede han:

— Det skal du faa betalt.

Alle vi andre kom godt ud af det med Doktoren, der altid var venlig og betalte en god Løn. De to „File“ var dog de eneste, der syntes at have hans Fortrolighed, og gennem dem fik jeg at vide, at Doktor Knapton gennem Falskmøntneriet var bleven en rig Mand.

Det var en Dag, jeg arbejdede inde i Doktorens Værelse. „Hammeren“ og „Skruen“ var bleven sendt til London i Forretninger.

— Gaa ud og rør noget Gips sammen, befalede Doktoren mig, hvorfor jeg gik ind i det tilstødende Værelse for at udføre hans Ordre.

Medens jeg stod derinde, hørte jeg, at Gadedøren blev aabnet og Skridt paa Trappen. Straks efter gik Døren til Doktorens Værelse op, og da jeg var nysgerrig, kiggede jeg gennem et af de smaa Glughuller i Væggen. De indtrædte var to Herrer, der fulgtes med „Skruen“.

— Jeg traf disse to Herrer paa Vejen, sagde denne. De ønskede at tale med Dem, og da de kendte det aftalte Løsen, viste jeg dem Vejen.

— De handler ganske rigtig, sagde Doktoren venligt, og idet han vendte sig mod de fremmede, spurgte han om deres Ærinde.

De meddelte, at de kom fra Mr. Brown, en af Doktorens „Forretningsvenner“, for at betale nogle Penges.

— Ypperligt! sagde Doktor Knapton. Saa er det bedst, vi faar Hovedbogen frem.

— Vil De gaa ind i mit Kontor og hente den, vendte han sig til „Skruen“.

I samme Øjeblik, som denne forlod Værelset, saa jeg, at de to Mænd sprang ind paa Doktoren og holdt ham fast med kraftigt Greb.

— Vi er Politiet, sagde de kort De er anholt for Falskmøntneri! Doktoren syntes slet ikke at blive forbløffet.

— Ja, saa, sagde han rolig, saa er det vel „Skruen“, der har sladtret af Skole.

Den ene af Politimændene nikkede, og Doktoren vedblev:

— De behøver ikke at holde paa mig, mine Herrer, jeg er ikke saa taabelig at gøre Modstand.

— Det vilde heller ikke nytte Dem, hørte jeg, de svarede. Vore Folk er parate til at trænge ind, saa snart vi har forvisset os om, at de Medhjælpere, som Angiveren har nævnt, er til Stede. Vi har allerede sikret os en Mand, men der er tre endnu, blandt disse en af god Familie.

Jeg forstod, at det var mig de mente, og at dette var „Skruen“'s Hævn.

I det samme hørte jeg, at nogen nærmede sig det Værelse, hvor jeg stod; jeg kendte „Skruens“ Trin og sprang hurtigt bag Døren. Han traadte straks efter ind, og før han havde opdaget mig, havde jeg overmandet ham og kastet ham om paa Ryggen. Hnrtig stoppede jeg en tom Gipspose i Munden paa ham og snørede først hans Arme, derefter hans Ben sammen. Han var lille og svag i Sammenligning med mig.

Da han var uskadelig, var min første Tanke at flygte, men Tanken om Politivagten dernede og saa Nysgerrighed fik mig til at standse. Jeg saa gennem Kikhullet i Væggen. Doktoren og de to Politimænd var eudnu derinde, og Doktoren syntes at være i ypperligt Humør.

— Det er min Frokosttid, sagde han smilende. Gør de Herrer mig ikke den Fornøjelse at spise med og drikke et Glas Vin?

— Nej Tak, svarede den ene kort, saa taabelige er vi ikke, vi har før set, hvorledes Vin i slige Tilfælde virker, naar den er blandet med lidt Opium.

— Aa fyl — slige Knebruger jeg ikke, svarede Doktoren. Men saa spiser jeg alene, hvis De ikke har noget imod det.

Han gik hen til et Hjørne i Værelset, hvor der var et Talerør, og raabte:

— Moses! Det er blot min Tjener, forklarede han Betjentene, og saa raabte han gennem Røret:

— Bring mig Frokosten op og en Flaske gammel Portvin.

Doktoren vendte sig atter til dem og begyndte at passiere muntert, og imens gik Tiden. Jeg kunde høre, hvorledes „Skruen“ laa og snøftede af Raseri.

Pludselig lød der en Larm, som om en tabte en Bakke med Glas og Porcelæn. Doktoren røg op, udbrydende:

— Saa, nu har Moses min Sandten tabt min Frokost!

De to Betjente saa mistroisk paa ham.

— Jeg syntes, vi skulde tage ham imellem os og bringe ham ned, foreslog den ene.

— Saa tillader de Herrer vel, jeg tager min Hat paa, sagde Doktoren høflig, thi saa er jeg fuldstændig parat.

De to sidste Ord sagde han meget højt, og i samme Nu foregik det mest besynderlige Skuespil, jeg har set. Doktor Knapton forsvandt nemlig, høflig hilsende ned gennem Gulvet, staaende paa en Lem, der sænkede sig saa hurtigt, at Betjentene ikke kunde gribe ham, før Lemmen atter laa paa sin Plads.

Jeg saa dem springe hen til Døren, men den var aflaaaset udefra.

Nu maatte det sikkert være paa Tide ogsaa for mig at komme af Sted.

I samme Øjeblik traadte den „unge Fil“ ind.

— Alt i Orden, sagde han. Fader er kørt bort i Bilen sammen med Doktoren. Hvor er „Skruen“?

— Han ligger der, svarede jeg og pegede paa ham.

— Har du bundet og kneblet ham? Det var ypperligt, lo „Filen“ Saa maa nok ogsaa vi tænke paa Tilbageet.

Han ilede i Forvejen gennem et Værelse, om hvis Tilværelse jeg intet før havde anet, derpaa gennem en lang mørk Gang, og fem Minutter efter dukkede vi fra en Kælder op i en Gaard, der laa i en hel anden Gade end Doktorens Hus.

— Men hvorledes gik det til, at Doktoren saaledes forsvandt gennem Gulvet? spurgte jeg.

— Naa, du saa Falddøren i Virksomhed, svarede han. Ja, nu kan jeg godt forklare dig det hele. Hele Historien med Frokosten var ikke andet end bestemte Signaler, som kun Doktoren, Fader og jeg kendte. Da han raabte „Moses!“ gennem Talerøret, betød det: „Fare — Luk Døren!“ Da han raabte om Frokosten, betød det: „Gør Vognen parat!“ Og Portvinen betød: „Gør Falddøren i Orden!“

— Du hørte nok en Larm som en Bakke blev tabt, det var vort Signal, der betød: „Alt i Orden!“ Og da Doktoren til sidst sagde: „Fuldstændig parat!“ var det Tegnet til at sænke Falddøren. Et Minut efter sad han i Bilen med Fader som Chauffør, og af Sted gik det i flyvende Fart. — Men nu er det vist bedst, vi skilles, sluttede han. Det kan være farligt at følges ad.

Siden da har jeg ikke set den „unge Fil“ eller nogen af de andre, og jeg ønsker det heller ikke, thi kort efter begyndte jeg et nyt og hæderligt Liv.

Hvad jeg hin Dag havde oplevet, bragte mig til Besindelse, til Bevisthed om, at jeg havde vandret nær Randen af en Afgrund.

FM

Turisten: »Det forekommer mig, at der var et Spøgelse her paa Slotet sidste Aar!«

Kustoden: »Ja, men han gik desværre hen og døde for et Par Maanedre siden!«

Varm Blodpølse faas Fredag Middag. Johanne Hansen, Lindepl.

— Skrub af med dig, din dumme Unge!

— Saa dan vilde De vist ikke tiltale mig, hvis De ikke havde Bagnen paa!

Brevpapir og Konvolutter med Firma leveres bedst og billigst Hurtig Levering.
Allinge Bogtrykkeri.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Begnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—o—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebanen, naar der findes brugeligt Fortov, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebanen, men skal være agtpaaagive overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standstning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtræss og Fodgængerfeltet, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vendings og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekryds er forbudt.

Til højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Visten er ikke not

Intet Køretojt maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbitorfjel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanken er fri Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbitorfjelen, naar han varskoer derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, bør særdes saaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretojt foretager Udsving ved Tsgangsføtning, gives Tegn som ved Vendring af Færdselsretning. For ikke ind i et Vigtigt, Trosseafdelinger eller Procesioner.

Ugytændingsstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indensfor denne Tid skal alle Hæstekøretojt være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Bakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklister skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortov eller ud af Porte etc. Cyklister maa ikke hage sig bag i andre Køretojt, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Rattetøj og i Ugytændingsstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklister skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanken forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletojt, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Alt udført af bornh. Arbejdere. Telefon 127.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. **Gært Hansen.**

Efteraars-Nyhederne

i Fodtøj er hjemkommen og sælges billigt

C. Larsens Skotøjsforr.
VESTERGEDE, ALLINGE.